

Naar det nemlig i § 15 hedder, at „Endringsforslag og Forslag til Forandringer i Affattelsen til 3die Behandling kunne stilles af Udvalget eller af 5 Medlemmer, som derom forene sig,“ saa gaaer Forslaget ud paa, at der skal tilføies: „dog at den samme Ret med Hensyn til Lovforslag, der indbringes af Regjeringen, forbeholdes den vedkommende Minister.“ Det forekommer mig nu, at, naar disse Ord „dog at den samme Ret“ skulle referere sig til den Ret, som Udvalget eller 5 Medlemmer have til at gøre Forslag, saa bliver Meningen af Udvalgets Forslag for det Første den, at den vedkommende Minister ikkun kan stille Endringsforslag til tredie Behandling, men derimod ikke til første og anden Behandling; fremdeles bliver det tvivlsomt, om denne Minister nødvendigst skal stikke sig Understøttelse af 4 Medlemmer, for at kunne gjøre Forslag ved tredie Behandling, og endelig, at det kun er under Behandlingen af et af Ministeren selv indbragt Regjeringsforslag, at han kan stille Endringsforslag. Hvis man derimod forstaaer Forslaget saaledes, at de Ord „den samme Ret skal tilkomme vedkommende Minister“ referere sig til de sidste Ord, at der behøves 5 Medlemmer for at stille Forslag, og Ministeren saaledes ikke behøver Understøttelse af 4 Medlemmer, saa ligger, forekommer det mig, deri, at vedkommende Minister er givet Ret til at stille Endringsforslag uden saadan Understøttelse, den Forudsætning, at en Minister overhovedet har Forslagsret og saaledes kan stille Endringsforslag baade til første og anden Behandling, som ogsaa, at han maa kunne stille Endringsforslag til private Forslag, som indkomme, naar de vedkomme hans Ministerium. Denne sidste Mening er overensstemmende med, hvad der i det andet Thing er antaget; men den første Mening troer jeg dog, navnlig med Hensyn til hvad den ærede Ordfører yttrede ved den foregaaende Behandling, nærmest maa følge af det Forslag, som er fremkommet fra Udvalget. Jeg anseer det imidlertid for at være af Bigtighed, at man, forinden dette Forslag forhandles og afstemmes, er enig om, hvad der er Forslagets bestemte Mening, hvilket jeg saa meget mere maa ønske, som Bestemmelsen jo navnlig vil komme til at

henhøre blandt dem, som Formanden kan komme til i et givet Tilfælde at gjøre Anvendelse af. Jeg veed ikke, om maaskee den ærede Ordfører vil yttre sig derom.

Ordføveren: (Blechingberg). I Anledning af den meget ærede Formands Bemærkninger skal jeg tillade mig at yttre, at efter de Forhandlinger, som have fundet Sted i Udvalget for Forretningsordenen, antager jeg det for at være Udvalgets bestemte Mening, at den Ret for vedkommende Minister, som omhandles i Forslaget, kun gjælder med Hensyn til Sagens tredie Behandling, men derimod ikke til de foregaaende Behandlinger. Det synes ogsaa, som der er særegne Grunde for at indrømme den paagjældende Minister, uanset hans Stilling til Thinget, en Berettigelse af denne Bessaffenhed; thi har Sagen naaet sin tredie Behandling, saa har den egentlig antaget sin Skikkelse her i Thinget (Ja!); man har da en Overstigt over Sagen saaledes, som den er opfattet i denne Deel af Legislaturen. Der kan imidlertid være Anledning til Forandringer i det Specielle. Disse Forandringer kunne bringes paa Bane fra Thingets Medlemmers Side ad den Vej, som Forretningsordenen allerede har aabnet Udgang til; men det er øiensynligt, at saadanne Forandringer kunne ligge Regjeringen paa Hjerte, med Hensyn navnlig til Forslag, der indbringes fra Regjeringens Side, og om man ogsaa maa antage, at slige Forandringer, naar Anledning dertil blev given fra vedkommende Ministers Side, vilde være Gjenstand for Udvalgets særdeles Opmærksomhed, og ligeledes let vilde finde Understøttelse af Medlemmer i Thinget, har det dog forekommet Udvalget, at der, navnlig med Hensyn til Regjeringsforslag, var særlig Anledning til at aabne den paagjældende Minister Udgang til selv at kunne foreslaae Thinget de fornødne Modificationer i den Henseende, naar Sagen først har naaet det Stadium, hvor han kan overse den i sin Heelhed, saaledes som den har gestaltet sig ved de specielle Afstemninger her i Thinget.

Hvad det andet Punkt angaaer, som den høitærede Formand berørte, da antager jeg det ingenlunde for at være Udvalgets Mening, at